

Arrest

nr. 158 138 van 10 december 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van de beslissing van 14 juli 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 22 januari 2000 diende de verzoekende partij een aanvraag in tot regularisatie in toepassing van de wet van 22 december 1999.

Op 28 mei 2003 werd de verzoekende partij tijdens een administratieve controle aangetroffen in illegaal verblijf.

Van 2002 tot 2005 verbleef de verzoekende partij meermaals in de gevangenis voor verschillende feiten, gaande van verdovende middelen, diefstal met geweld of bedreiging, bendevoering, wapendracht enz.

Op 19 november 2003 en op 16 februari 2005 werd ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Op 17 april 2005 werd de verzoekende partij opnieuw aangehouden wegens aanranding van de eerbaarheid met geweld op een minderjarige.

Op diezelfde dag werd opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van de verzoekende partij.

Op 25 mei 2006 werd de verzoekende partij opnieuw opgepakt en werd haar opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 2 juni 2006, 25 juli 2006 en op 18 augustus 2006 werd de verzoekende partij opnieuw aangehouden. Telkenmale werd aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

De verzoekende partij werd nog verscheidene malen correctioneel veroordeeld, o.m. op 27 februari 2007, op 12 juni 2007 en op 29 augustus 2007.

Op 25 oktober 2007 werd ten aanzien van de verzoekende partij opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten genomen, ditmaal met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

De verzoekende partij werd onder escorte gerepatriëerd op 27 januari 2008 met bestemming Casablanca.

Na te zijn teruggekeerd naar België, diende de verzoekende partij in illegaal verblijf op 24 september 2010 een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 9 juni 2011 ontvankelijk verklaard.

Op 28 juli 2011 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen dat verzoeker uitgesloten werd van het voordeel van de regularisatie in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Tegen deze beslissing diende verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 30 november 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd het beroep verworpen.

Op 17 augustus 2013 en op 30 september 2013 maakte de verzoekende partij het voorwerp uit van een administratieve vreemdelingencontrole.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke integratie nam op 30 september 2013 een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 131 637 van 20 oktober 2014 werd het beroep verworpen.

Op 16 december 2013 maakte de verzoekende partij andermaal het voorwerp uit van een administratieve vreemdelingencontrole.

Op 16 december 2013 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Tegen deze beslissing stelde de verzoekende partij een beroep in tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 116 306 van 20 december 2013 werd het bevel om het

grondgebied te verlaten geschorst. Bij arrest nr. 119 491 d.d. 25 februari 2014 werd het beroep tegen het inmiddels ingetrokken bevel verworpen.

Op 16 december 2013 werd tevens een inreisverbod van 3 jaar opgelegd aan verzoekende partij (bijlage 13sexies). Ook tegen dit inreisverbod werd een annulatieberoep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 119 490 d.d. 25 februari 2014 werd het beroep tegen het inmiddels ingetrokken inreisverbod verworpen.

Op 14 januari 2014 werden het bevel en het inreisverbod van 16 december 2013 ingetrokken.

Op 19 februari 2014 diende de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter), in functie van zijn Belgische vader.

Op 22 april 2014 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit bevel werd ingetrokken op 26 juni 2014.

Op 19 juni 2014 diende de verzoekende partij een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in.

Op 23 juli 2014 werd andermaal beslist de verzoekende partij uit te sluiten van het voordeel van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 7 augustus 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 13 juli diende de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op 14 juli 2015 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies). Dit is de thans bestreden beslissing.

Op 15 juli 2015 werd een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats aan de verzoekende partij betekend.

Op 16 juli 2015 was een repatriëring gepland voor de verzoekende partij. Deze repatriëring werd geannuleerd omwille van de hangende asielaanvraag.

Op 27 augustus 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep werd verworpen bij arrest nr. 152 007 van 8 september 2015.

Op 24 oktober 2015 werd de verzoekende partij gerepatriëerd.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit informatie waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt, blijkt dat verzoeker op 24 oktober 2015 van het grondgebied werd verwijderd. Het verslag vertrek van 24 oktober 2015 vermeldt *“Geslaagd. Betrokkene is onder escorte vertrokken.”*

Aldus heeft het bevel om het grondgebied te verlaten uitvoering gekregen en is het uit het rechtsverkeer verdwenen.

Het beroep is zonder voorwerp geworden.

Om voormelde redenen is het beroep niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU